

Hallod-e bari?! Te ejsze szereted a karácsonyt? Esküdj meg! Ki nem állhatom. Egyenesen rühellem. Megmondom én neked, mi a szitu. Tiszta képmutatás az egész. Én inkább jegelem az ünnepi lázat, és elmegyek korcsolyázni. Tudod, milyen a Télapó. Azt mondja, jaj de szép csizma, s azzal besöpri a zsákjába.

Hányinger a köbön

Na vicceskedünk itt, de most komolyan. Anyum minden évben kikészíti magát a sok marhasággal. Mennymá! Süti a bejglit, takarítja a lakást, aztán mi van?! Azt mondja, nem értékeljük. Azt, hogy egy idegroncs lesz? Azt mondja nekem, csináljak rendet, s hajítsam el a fölösleges dolgaimat. Há de **semmi nem fölösleges**, ha az lenne, nem tartanám meg. S akkor áll neki ő a szekrénynek, s megint kell veszekedni, me dobál ki mindent.

Minek a nagy cécó? Évente egyszer eljótsszuk, hogy **mekkora nagy a látv**, pedig mindenki tiszta ideg a nagy shoppingorgiától, s a mindentől. Már azelőtt egy hónappal blekk frájdéjeznek s teszik ki a nagy fákat s a villogó izéket. Hányinger. Haggyadmá!

Kézi munkatábor

Én is mit csinállok?! Rohangálok egész decemberben, **hogy mindenki legyen hepi**, aztán szilveszterre már én nem leszek az, mert az összes pénzem ráment az idióta ajándékokra.

Egész nap sorban állok, aztán unokaöcsém rezenéstelen arccal kibontja a csomagját, ad egy pusztit, oszt teszi félre a cuccot. Hát minek az a sok idő és pénz, amit befektettem? Úgyis az anyjától kapja a legfelszibb csomagot, s annak örül a legjobban.

Azt se tudom, kinek, mit vegyek. Csináljak én is képeslapot s rakjak rá havat iporkából? Olyan az egész, mint egy kézimunkatábor. Anyám az örületbe kerget, a sok tűrogetett papírangyalkájával is. Mi abban a szép? Ilyeneket csinálnak az óvodában is, még én is csináltam annak idején, de nem vagyunk már ovisok. Akárhogy nézem, gáz na!

Má a *Reszkesetek betörőktől* is a szőr áll fel a hátamon. Izé, az a **Macaluay Caulkin**, vagy ki, már heroinfüggő, mi még mindig azt nézzük, hogyan csesz ki a betörőkkel. Kívülről fújom má az egészset.

A fával is mivan?! Vágod?

Megvesszük nagy drágán a normand fenyőt, aztán két hétre rá eresszük le a teraszról. Arról ne is beszéljek, hogy a fél nap rámegy, mire apámmal valahogy belefარagjuk a tövét a karácsonyfátartóba. S úgy kivan kötözve tátti, hogy nem lehet közlekedni a lakásban. Úgy manőverezünk a szobában, **mintha egy múzeumba törnénk be**. A tüskéket még januárban is szedegetjük a szőnyegről.

A szaloncukor is minek? Annyira unja mindenki a román zselés cukrot, hogy még februárban is belecsempésznek pár darabot a szülinapi csomagomba. Mi már három éve ugyanazt a szettet rakjuk fel. Kell a francnak. Már fel se csomózom őket, kettőt rakok egy madzagra s hajítom fel. Ki van tanulva hé. Há, most minek töltssem az időt?

A szenteste is miről szól?

Nem tudok elmenni egyet nyugodtan meginni valami konkrétat, me **mindenki csinálja a lelkiismeretfurdalást**, hogy család így, meg család úgy. Arról ne is beszéljünk, amikor feljön nagyapám a nyomtatott dalszövegekkel és úgy kell tennünk, mintha még mindig csattannánk ki az örömtől, hogy elénekelhetjük a

Csendes éjt

és a

Mennyből az angyal

t. Az egész család haptákba vágja magát, úgy csinálunk, mint valami kántálók.

A sok karácsonyi eszem-iszomtól is kikészít az ideg. Töltik egyfolytában, s úgy nyomják le a torkodon a bejglit s a töltött káposztát, hogy nem kapsz levegőt. Még szilveszterre is a **megszár adt diós-mákost**

pakolja fel anyum. Ki eszi azt meg? Mondjuk na, azért azt csak lájkolom, hogy kerül egy kicsi csülök a töltött káposztába, me az csak ilyenkor kerül. A csülök a legjobb az egész karácsonyban.

Na panaszkodok, panaszkodok bari, de te csak haggybékitt, ti csak ünnepeljetek rendesen, túléltem valahogy én is, oszt koccintunk az újévre. Csírsz!